

N 148/1951

Vodniku.

Razkrit je kip. — Na onem mesti,
Kjer delal si za narod svoj,
Živeč le zanj v ljubezni zvesti,
Postavljen spomenik je tvoj;
Mi vijemo ob njem spomine
Iz tvoje, naše zgodovine . . .
Grenkó-sladak je pač spomin:
V minule dni okó nam gleda,
Kar gleda, to je dedov beda,
A ti, Slovenov prvi sin,
Glasnik si prvi njih vrlin!
Glasnik, vodnik! — Navdušen glas
Poslal si v mesto, trg in vas,
Da oživela bi beseda,
Očetov glas na rodnih tléh . . .
Ostrme! ded je v glasih teh:
Kar čul je v teku davnih časov,
To slišal je iz tvojih glasov!
In zbistril se je vid mračán.
In z novo silo se pričelo
Pokojno je, duševno delo,
Slovenstvu vstal je lepši dan!

Izgubil je s tabo
Vodnika naš ded;
Kot prvega pevca
Slavi te naš svet.

Globoko nam v duši
Klic žije glasán,
Navdušena pesem:
„Ilirija, vstan!“

„Slovenija, vstani!“
Prepevamo mi;
Ne peli bi tega,
Da nisi žil — ti!

Tod zreš na nas! . . . Na onem mesti,
Kjer delal si za narod svoj,
Živeč le zanj v ljubezni zvesti,
Razkrili spomenik smo tvoj.
Iz pesmij ti pletemo lovor,
V slovesni spev se zlija govor:

„Po tebi ni sina,
Ne hčere biló:
Dovólj je spómína,
Te pesmi pojó!“

V blagosti dneh in dneh nezgode
Slavil te rod hvaležni bode —
Naš prvi pevec Valentin,
Da večno žil bi tvoj spomin! —

A. Funtek.

101914

